Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Nr. 2. 1937.

# Gazeta Urzędowa

## POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 46 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Franciszek Bąk — Wydział Powiatowy

**Katowice, sobota, dnia 16 stycznia 1937 r.**

## DZIAŁ URZĘDOWY.

## Zarządzenia władz.

### ROZPORZĄDZENIE Wojewody Śląskiego

z dnia 5 stycznia 1937 r.

**w sprawie zabezpieczenia podaży i regulowania cen przedmiotów powszedniego użytku.**

Na mocy art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 roku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 374) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku, rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 607) o regulowaniu cen przedmiotów powszedniego użytku, w brzmieniu rozporządzenia z dnia 20 września 1932 roku (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 722), oraz na mocy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 grudnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 641) o przedłużeniu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 29 października 1929 r. o regulowaniu cen przedmiotów powszedniego użytku, zarządza się co następuje:

§ 1.

Przysługujące Wojewodzie Śląskiemu uprawnienia art. 1 punkt b cytowanego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej przekazuje się powiatowym władzom administracji ogólnej na terenie ich zakresu działania.

§ 2.

Władze te wyznaczać będą ceny na mąkę, pieczywo, mięso, słoninę, smalec i wyroby masarskie w swym okręgu administracyjnym, o ile zajdzie tego potrzeba, dla zapobieżenia i przeciwdziałania zwyżce cen, nieusprawiedliwionej zwyżką kosztów produkcji lub wymiany.

Podstawą do wyznaczania cen są koszta produkcji i gospodarczo usprawiedliwione koszta wymiany.

§ 3.

Władze wymienione w § 1 uprawnione do wyznaczania cen, wyznaczają je po uprzednim zasięgnięciu opinii powołanych przez nie Komisyj do badania cen.

§ 4.

Komisja do badania cen urzęduje w siedzibie władzy administracyjnej wymienionej w § 1 i składa się w równych częściach z przedstawicieli konsumentów oraz przedstawicieli producentów i handlu.

§ 5.

Członków Komisji do badania cen powołuje kierownik władzy administracyjnej, przy której jest ona czynna z pośród delegatów, wskazanych przez spółdzielnie spożywców i robotniczo-pracownicze związki oraz przedstawicieli rolnictwa i zainteresowanych gałęzi przemysłu i handlu.

Przewodniczącym Komisji jest z urzędu kierownik władzy administracyjnej, przy której Komisja jest czynna, lub jego zastępca.

§ 6.

Komisja może obradować w sekcjach; w tym wypadku zostanie wydany regulamin, który określi sposób i porządek obrad komisji, względnie sekcji.

§ 7.

Zakres działania Komisji (sekcji do badania cen) obejmuje:

a) opiniowanie na jakie rodzaje (gatunki przedmiotów) z pośród wymienionych w § 2-gim niniejszego rozporządzenia należy wyznaczyć ceny i w jakiej wysokości,

b) badanie kalkulacji cen, przedstawionych komisji przez wytwórców i kupców,

c) wydawanie opinii co do wysokości cen na żądania władz administracyjnych, sądów i instytucyj publicznych.

§ 8.

Winni żądania lub pobierania cen wyższych od wyznaczonych, ulegną karze, w myśl art. 4 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r., o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U R. P. Nr. 91, poz. 527) oraz art 64 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 365).

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1938 roku.

**Wojewoda:**
w z.
**(—) Dr. Saloni,**
Wicewojewoda.

(Przedruk z Dz. Ust. Śl. Nr. 1 z dnia 7 stycznia 1937 r.)

## Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 30 grudnia 1936 r.

**wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Sprawiedliwości oraz Spraw Wewnętrznych w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 stycznia 1935 r. w sprawie opłat i kosztów postępowania przed urzędami rozjemczymi do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich.**

Na podstawie art. 30 i 35 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o urzędach rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich (Dz. U. R. P. z 1936 r Nr 5, poz. 60) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 stycznia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 22) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

"Przewodniczący urzędu rozjemczego może zwolnić całkowicie lub częściowo od obowiązku uiszczenia opłat:

1) osoby, które poniosły straty majątkowe z powodu klęski żywiołowej, jeżeli osoby te przedstawią zaświadczenia właściwego starosty, stwierdzające wysokość strat;
2) osoby, które na podstawie zaświadczenia zarządów gmin wiejskich lub miejskich o ich stanie rodzinnym, majątku i dochodach wykażą, że pokrycie opłat groziłoby im pozbawieniem koniecznych środków do życia i utrzymania rodziny; od przewodniczącego urzędu rozjemczego zależy uznanie zaświadczenia za dostateczny dowód ubóstwa."

2) § 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Na żądanie strony zwraca się połowę wpisu stosunkowego w razie cofnięcia wniosku lub zawarcia ugody przed rozpoczęciem rozprawy".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

**Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:**
(—) J. Poniatowski

(Przedruk z Dz, U. R. P. z dnia 8 stycznia 1937 r. nr. 2.)

## Okólnik Ministerstwa Skarbu

z dnia 14 listopada 1936 r.
L. D. IV. 23222/3/36

**w sprawie wszczynania postępowania karnego z powodu naruszenia przepisów dewizowych.**

Do

Dyrekcyj Ceł: we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu, Warszawie, do Izby Skarbowej w Grudziądzu oraz do wszystkich Urzędów Celnych podległych wymienionym Dyrekcjom Ceł.

Ministerstwo Skarbu stwierdziło, że urzędy celne i placówki granicznej kontroli skarbowej niejednolicie postępują w przypadkach wykrycia, że podróżny, wioząc ogółem środki płatnicze w granicach dozwolonych do wywozu, część pieniędzy zataja przed komisją dewizową. W szczególności rozbieżność postępowania zachodzi co do kwestii, czy w tych przypadkach zajęciu powinna ulec cała kwota, będąca w posiadaniu podróżnego czy też tylko część kwoty zatajona

W celu usunięcia wątpliwości Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Stosownie do § 12 p. 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 lipca 1936 r (Dz. U. R P. Nr. 57, poz 419) z prawa wywozu środków płatniczych w granicach ustalonych w tym przepisie, mogą korzystać podróżni m. in. pod warunkiem, że zgłoszą organom kontrolnym całkowitą wywożoną kwotę środków płatniczych. Z przepisu tego wynika niewątpliwie, że ten, kto przy kontroli dewizowej zataja część przewożonych środków płatniczych — traci prawo wywozu za granicę środków płatniczych w ramach kwot dozwolonych do wywozu bez pozwolenia, a tym samym na to prawo nie może powoływać się.

Jeżeli zatem podróżny, zaopatrzony w paszport zagraniczny ma przy sobie kwotę np. 150 zł, przy czym kwotę 100 zł zgłasza, zataja natomiast kwotę 50 zł, co np. zostanie stwierdzone przy szczegółowej rewizji, to nie może się powoływać na uprawnienia przewidziane w § 12 powołanego rozporządzenia: a w dalszej konsekwencji popełnia przestępstwo. Całkowita kwota 150 zł stanowi wtedy przedmiot przestępstwa ulegający zajęciu.

**Dyrektor Departamentu:**
(—) St. Fr. Królikowski.

(Przedruk: Dz. Urz. Min. Skarbu z dn. 20 XI. 1936 r. nr. 31)

## Okólnik Ministerstwa Skarbu

z dnia 10 listopada 1936 r.
L. D. V. 11593/1/36

**w sprawie udzielenia ulg w spłacie zaległych opłat na rzecz Funduszu Pracy.**

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

W związku z wątpliwościami w sprawie kompetencji do udzielania ulg w spłacie zaległości w opłatach na rzecz Funduszu Pracy, Ministerstwo

Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Opieki Społecznej wyjaśnia, że do umarzania, odraczania lub rozkładania na raty zaległości, powstałych wskutek nieuiszczenia w terminie opłat przewidzianych w art. art. 15, 16, 17, 18, 23 i 26 ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy, są uprawnione izby skarbowe (Wydział Skarbowy) i urzędy skarbowe w granicach kompetencji, przysługujących im na mocy rozporządzenia wykonawczego do ordynacji podatkowej w dziedzinie udzielania ulg w w spłacie należności odatkowych z tym jednak, że przed udzieleniem ulgi bądź też skierowaniem odpowiedniego wniosku do izby skarbowej, urząd skarbowy obowiązany jest zasięgnąć opinii W je wódzkiego Biura Funduszu Pracy lub ekspozytury tego Biura

Podając powyższe do wiadomości Ministerstwo Skarbu jednocześnie nadmienia, iż ulgi w spłacie zaległych opłat na Fundusz Pracy w postaci od roczenia opłaty lub rozłożenia jej na raty winny być udzielane w sposób oględny i to tylko w przy padkach oczywistej konieczności udzielania ulgi, natomiast umorzeniu mogą podlegać jedynie opła ty, co do których stwierdzono bezwględną nieściągalność tychże, tak że ściągnięcie ich nawet w przyszłości nie rokuje żadnych widoków powodzenia.

**Dyrektor departamentu:**
(—) Dr. J Lubowicki.

(Przedruk: Dz. Urz. Min. Skarbu z dn. 20 XI. 1936 r. nr. 31)

## Obwieszczenie
**Ministra Skarbu**
z dnia 23 grudnia 1936 r.
(Monitor Polski Nr. 303 poz. 536)
**o wartości jednego grama czystego złota.**

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc styczeń 1937 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

**Minister Skarbu**
(—) E. Kwiatkowski.

Wydział Powiatowy
Katowice
L.: O. X. 3c/17/36.

Fojkisowi Wilhelmowi, oglądaczowi mięsa w Wełnowcu, przyznano za stwierdzenie włośni nagrodę w wysokości 30,00 zł.

Katowice, dn. 21 grudnia 1936 r.
**Przewodniczący**
(—) Dr. Seidler.

Wydział Powiatowy
Katowice
L.: O. X. 3e/18/36.

Grzesiekowi Jakubowi, oglądaczowi mięsa w Bytkowie, przyznano za stwierdzenie włośni nagrodę w wysokości 30,00 zł.

Katowice, dn. 31 grudnia 1936 r.
**Przewodniczący**
(—) Dr. Seidler.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.